

Det knirker høyt i døra til «The Forsaken Inn» i det Morg, Atila og Aldhe går inn i lokalet.

-

Vi har reist fra en krig mot orker i Delbarad, til et mer landlig, stille, og spøkelsesaktig sted.

En beskjed på Elkizarn slott har satt oss på sporet av dette stedet. Der hadde en magiker ved navn Nibor fått en beskjed om å få tak i Gewerins sverd, og levere det på dette gudsforlatte stedet til en person ved navn Vevexan.

-

Aldhe og Morg har retning mot baren før Atila som sistemann rekker å lukke døren etter seg.

Lokalet er svakt opplyst av oljelamper og en peis som varmer godt i det kjølige februar-været.

Lokalet er tomt, bortsett fra to pukkelryggede karer som sitter ved et av bordene og ser ut som de akkurat er ferdig med å spise.

Ei utrolig stygg dame står bak disken, og en altfor feit katt med skabb i pelsen ligger og dovner seg foran peisen.

Før den stygge dama bak disken rekker å si noe som helst, brøler nærmest Aldhe og Morg i kor; «Harr'u no godt øl eller?»

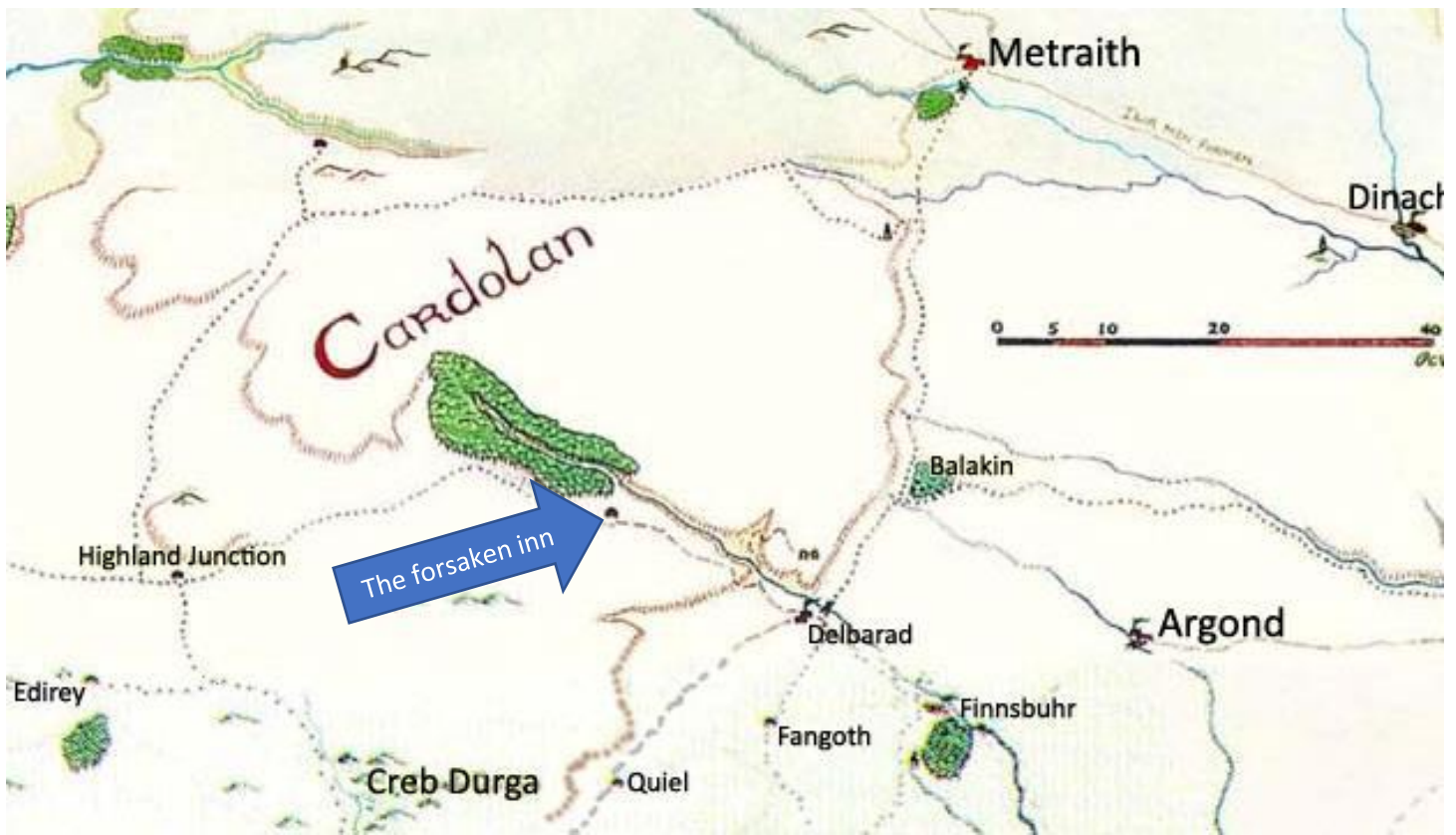
-

I Delbarad ble vertshuset og baren sprengt til himmels i en merkelig eksplosjon, og Aldhe og Morg fikk aldri slukket tørsten.

Denne gjengen fra Finnsbuhr som besøkte campen vår i natt hadde heller ikke med seg noen øl-tønne.

Selv om lederen deres, Taron, tydeligvis hadde kjennskap til Halnir fra tidligere, og var villig til å hjelpe til med å holde Dwalin informert om det som skjedde i området, så hjalp det lite mot tørsten.

«Velkommen.....», sier kvinnfolket bak bardisken, og smiler til oss med to tenner. Håret er fett og klistret til ansiktet. Hun har på seg en fillete kjole og et møkkete forkle med noe som kan se ut som rester etter blod. En stor vorte står ut på det venstre kinnet hennes.

«Velkommen til The Forsaken Inn! Jeg har hjemmebrygget mjød hvis dere ønsker det. Men jeg kan også by på en god og varm suppe som vil mette de reisende.»

Utseende hennes får Aldhe og Morg til å nøle litt..... «Hva koster'a?» spør Aldhe litt mer forsiktig.

Han skuler bort på de to karene ved bordet for å se om han kan få et inntrykk av hvor store krus de serverer.

Men isteden blir han oppmerksom på utseende til de to karene.

De er ikke bare pukkelrygget, men står i stil til det stygge kvinnfolket bak baren. De er kledd i noen møkkete filler, mangler tenner og ser ut som de har fått øyne, nese og ører tilfeldig

utplassert i ansiktet. Hode og hender er unormalt store og de minner vagt om de utstøtte gatefolkene i den verste slummen i Tharbad.

«10 tp», svarer hun. «Ikke bry dere om Mig og Gurk. De er stumme som to trestokker. De har ikke sagt et ord siden de brøyt seg ut av underlivet mitt for hundre år sida». Hun ler en høy, hes og raspende latter dere aldri har hørt maken til.

Aldhe og Morg ser på hverandre og på Atila som har kommet inn bak dem. Alle rister litt overrasket på hodet. Det var absolutt ikke dette de hadde ventet seg. Både utseende på stedets klientell og de doble prisene gjør at de inntar en litt mer forsiktig fremtoning.

De begynner å diskutere menyen og priser med kvinnfolket for å se hva dette stedet har og tilby.

En knirkelyd fra loftet får Morg til å glise for seg selv. «Supert,» tenker han. «De har rotter på loftet også».

-

Men på loftet er det ingen rotter. I hvert fall ikke som Dwalin, Saxûl, Solinari og Halnir kan se.

De har etterlatt Beijar og hestene i skjul ute, mens de forsiktig har klatret opp den ene kortveggen på vertshuset, og tatt seg inn på loftet.

Taket er delvis rast sammen, og de ødelagte sengene som er plassert her indikerer at stedet ikke lenger driver med overnatting.

Dwalin og de andre sniker seg bort til en trapp som går ned til 1. etasje, hvor de blir stående å lytte til Aldhe, Morg og Atila sin diskusjon med kvinnemennesket i baren.